



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Leonis, Cognomento & reuer a Magni; primi eius nominis S. Sedis Apostolicæ Pontificis: ex ijs quæ extant apud C. Baronium. Obijt anno à Christi Incarnatione 461. Leonis Orientalium ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

Diluit argu-
mentū hoc
Antipas.

dere conati sunt, aut qui se cum proprijs sorori-
bus commiscere non sunt veriti? vnde diluuium
genus eorum deleuit, qui piam ac rectam viam
di semitam ingredi neglexerunt. Quamobrem
si vos istos propter antiquitatem & eorum flagi-
tia imitari volueritis, non per aquam amplius
sed per ignem æternum; & vermem qui nunquam
moritur, consumemini, nisi resipueritis.

Rapitur ad
supplicium
S. Antipas,
& in bouē
æneum can-
dentē proj-
citur.

Hæc atque alia virum sanctum loquentē cor-
ripiunt nefarij, & ad templum Dianæ, vbi statua
bouis ænei copioso igne erat succensa, pertra-
hunt, inque eum beatum martyrem conijciunt.
At ille cum se Christi signo munisset, in eius
modi cruciatu constitutus, multiplicatis precibus
atrox supplicium fortiter sustinuit, factoque
precandi sine, tanquam graui somno captus, spiri-
tum reddidit, & gloriosa martyrij corona re-
dimitus in cælum euolauit.

Reddit spi-
ritum.

Tunc viri pietate & religione eximij, colle-
ctas magno studio reliquias, Pergami colloca-
runt, vbi sanctus multis admodum coruscans mi-
raculis, Christi nomen in Sanctis suis gloriosum
illustre reddit.

Claruit mi-
raculis post
obitum.

VITA S. LEONIS, COGNOMENTO

*reuera Magni; primi eius nominis S. Sedis A-
postolicæ Pontificis: ex ijs que extant apud C.
Baronium. Obijt anno à Christi Incarnatione
461. Leonis Orientalium Imperatoris 5. cum se-
disset annos 21. minus diebus 32.*

Tomo 6.
Annal.

11. Aprilis.
Pattia & pa-
rens eius.

D Leo è Tuscia Patre Quintiano oriūdus
ab ipsa adolescentia, veluti futurorum
præcius, excellenti Pontificatus m-
neri se diligenter præparare voluisse videtur; &
præ-

præcipuè quidem his rebus instructum habere
pectus curavit; nempè sacrorum voluminum re-
condita intelligentia, multa scripturarum exer-
citatione, varia doctorum lectione, iudicio sa-
no, prudentia non vulgari, sincero fortique ani-
mo, ut ratio sui nominis flagitabat: denique pa-
rata linguæ copia, sed paratiore simul, & purga-
tiore corde; qui fons est orationis, & efficax di-
cendi docendique magister. Proinde satis illi ne-
quaquam fuit purum ab omni crimine se con-
servare, nisi iuxta B. Pauli monita sese abstineret
ab omni specie mala, ne qua videlicet in suspi-
cionem criminis incurreret. Nihil in eius puro
pectore, quod sævus ille tyrannus amor diuitia-
rum, vel gloriæ mundanæ sitis, vel ambitionis
fœda lues sibi vendicaret. Christianam philoso-
phiam nec aptè satis à se doceri, nec constanter
retineri posse putavit, nisi voluptatum illece-
bras & cupiditates noxias à sensibus omnibus
procul submovisset. Quo factum est, ut veluti
Christianus Demosthenes, imò cælestis orator,
passim, etiamnum S. Romæ Eccl. Archidiaconus,
& ab omnibus summo in honore haberetur: ac
vix omnium dignissimus, qui ad resarciendam
pacem inter Aetium ac Albinum præstâtissimos
Romani exercitus duces, in Gallias legatus desti-
naretur: quo ibidem negotium egregiè confici-
te, contigit S. Rom. Eccl. Pontificem Sixtum, eius
nominis tertium, ex hac lachrymarum valle ac
beatam immortalitatem emigrare. In cuius de-
mortui locum, quadraginta iam amplius diebus
orbatus pastore Romanus clerus, inclytum suum
Leonem Archidiaconum mirabili interim pace
ac patientia expectatum quidem, ast in Gallijs
moras trahentem, non tam favore humano quàm
pro-

Quam præ-
clara eius
fugit ado-
lescensia.

1. Thess. 5.

Adhuc Dia-
conum
conmitti-
tur legatus
in Gallias

Succedit in
summo Pö-
tificatu Six-
tus eius nomi-
nis.

propitij numinis voluntate ac singulari suffra-
gantiū omnium cōcordia, ad summæ dignitatis
Pontificiæ fastigium euexit, absentem tanquam
presentem; ac dein ad profligandā omnem mor-
publica legatione Romā accitum, prospero re-
succesu apud Gallias iam admodum celebre
summo omnium applausu Romanorū Antisti-
æ Pontificem Maximum consalutauit. Tum
ille contrā nominis rationem humanissimus,
collectam Episcoporum coronam vicissim gra-
tias dixit; partim quod ex longa peregrinatione
saluum & incolumem se conspiceret apud
columes præstantissimosq; illos Patres; partim
quod singulari D. O. M. benignitate & illorum
concordi voluntate munus amplissimum sibi
concreditum esset. Sed acceptam diuini præse-
spē, fore scilicet, vt susceptæ prouinciæ Christi
iuuante satisfaceret, sollicitus quoq; temperato
animi moeror; vt non perindē lætandū ac tristitan-
dum sibi putaret: hac quidē parte haud dissim-
lis illi Regi, qui perpensis curis Regiæ dignitati
ne humi quidem antè oculos iacens diadema sibi
stollendum in caput arbitrabatur.

Incidit autē sedes eius in tempora planè mis-
rima; nimirū cū Orientalis Ecclesia assiduè qua-
teretur hæreticorū procellis: Nestorianorū pro-
fertim vbiq; tumultuantū. Occidentis verò im-
perij à Barbaris vastaretur: & cū capta Cartha-
gine, iam propè vniuersam sibi VVandali Africa
vendicarent: & cum in Gallijs apud Arelatū
Gothis à Littorio Ro. exercitūs Duce malè pug-
natū esset. Præter hæc etiā Ecclesiæ status turba-
lentissimus habebatur; sicut. n. Orient: Ecclesiæ
Nestorianorū causa, magnoperè conflictationibus
erat exagitata, ita & Occid: Manichorū iugiter
foecur

In qua de-
plorata tē-
pora inci-
derit ele-
ctio & eue-
ctio eius.

fecundiori cespice pullulantium & Pelagianorum
 rursus insurgentium erat assiduis preceps pertur-
 bata. Accedit enim ut præter hæreticos illos qui
 vel palam vel clanculo in Italia, & in ipsa urbe no-
 tissimum agerent; ab externis quoque Provinciis à
 Barbaris captis, præsertim verò ex Africa. pulsa
 Manichæorum agmina se in urbem intulerint; ma-
 gno indubiè civium detrimento: sed eò lethalius
 erat malum, quo occultius eiusmodi eorundem ve-
 nenum serpebat: quibus detegendis & in apertum
 è lacris adducendis atque damnandis summis
 viribus allaboravit vir sanctus.

Cum siquidem paulo post tempore plurimos
 Manichæos intrà urbem latere, solerti eius indaga-
 tione innotuissent; eos de secretis suis erutos & o-
 culis totius Ecclesiæ publicatis, dogmatis sui tur-
 pitudinè & damnare fecit & proderet; incensis
 eorum codicibus; quorum magnæ moles fuere in-
 terceptæ. Quæ cura sancto Pontifici divinitus (ut
 apparuit) inspirata, non solum Romane urbi, sed
 etià uniuerso Orbi plurimum profuit: siquidem
 confessionibus in urbe captorum, qui Doctores
 eorum, qui Episcopi, quiuè presbyteri; in quibus
 Provinciis vel ciuitatibus degerent persæfactum
 est. Non enim satis sibi visum quæstos diu, iam
 compertos habuisse Manichæos, eosdemque qua-
 les essent, populo frequenti admonitione signi-
 ficasse; sed placuit ut collecto Episcoporum Cœci-
 lio, vnâ simul cū Romano Clero eorum causa pu-
 blicè audiretur, actisq; publicis fierent notiora,
 perpetruique monumentis eorum horrenda sacrilegia
 notarètur, dånarenturque. Porro nõ cū Manichæis
 tantum, sed & aduersus Pelagianos etiam apertius, la-
 boriosius atque bellum fuit: obnitere ex aduerso
 Iuliano olim Capuano Episcopo loquatissimo

Pela-

Exagitat
 Manichæos.

Item de Pe-
 lagianis.

Similiter &
Eutychia.
nos.

Relagiano: & ea quæ de hæresis sepè extincta ac
pullulās demū ope S. Prosperi Antistitis penitus
eradicata est. Eutychiani quoque hæretici cum E-
phesi cōciliabulū, latrocinium Ephesinū nūcupa-
tū præsidere facinorosissimo Dioscoro Antistite
Alexandrino, coegissent, variaque ibidem cōtra
pietatem perfidi illi præsumpsissent; collectis
quam citissimè vir sanctus in vrbe Roma Præ-
sulum occidentalium Synodo, vniuersa eorum
cōtra Pontificio decreto rescidit, penitus damna-
uit, irritaque prorsus esse decreuit.

Ceterum post hæc coeptum de Synodo vniuer-
sali cogenda: quod quidē magna industria sum-
maque diligentia à S. Leone Marcianus Impera-
tor expetijt; verum ipse Pontifex ob ingruentes
Hannorum exercitus Gallias deuastantes, etiam
Italiam cogitantes, ad opportunius tempus ex-
stimabat differendum esse vniuersale Concilium
vt liberati Episcopi à barbarica hostilitate, libe-
ri ad Synodum sese conferre possent. Sed quod
Marciano in optatis esse videret quāprimū ab
his dissentionibus causa Eutychetis abortis pa-
catum reddere Romanum Imperium, ilicō lega-
tos misit qui Synodo interessent. Neque verò
de excedit aut pietati refragatur quod prodigio-
sum accidisse traditur, circa Epistolam à B. Pon-
tifici ad Flavianum Episcopum Constantinopo-
litano contra impios Eutychetem & Nestorium
conscriptā: quam Constantinopolim priusquam
destinaret altari B. Apostolorum Principis Petri
imponens, per xl. dies continuos tum ieiunij tum
precibus sese exercuit: hoc vnum ab eo vocis gra-
uantibus contendens vt si quid fortè corrigē-
dum haberet Epistola (quæ causam fidei longe
difficillimam tractabat) id omne suis manibus
cor-

Miraculum.

correctum absolueret ille. Nec fefellit sanctam precatoris expectationem etiam varus euentus. Terfam siquidem eam & elaboratam dies reddidit quadragesimus; addita simul reuelatione certissima & visione B. Petri dicentis: Legi & emendauit. Verumenimuerd prestat audire potius sententiam Petri quam visionem Petri, dicentis & a-

1. Pet. 1.

testatis: Firmiorem quavis visione habemus sermonem propheticum &c. Maiorem etenim sibi ea Epistola fidem vedicat ex diuinis scripturis, traditionibusq; S. Ecclesie, & communi SS. Patrum consensu qua ex ea vel reuelatione vel visione. Et Synodus quidem interim publica Imperatoria sanctione, primo Nicæ in Bithynia dein ob metum barbaricæ inuasionis Chalcedone indicta, & tandem ibidem in Spiritu S. congregata, Antistitumq; Orthodoxorum plus minus 630. consensu decorata, 17. Actionibus fuit absoluta: quam cum B. Pontifex Apostolica auctoritate confirmasset, in Occidente promulgari curauit. In ea autem post impias Nestorij nugas, tetros Euty chetis errores, & iniquas Dioscori danatas præsumptiones sanctissimè fuit diffinitum ac firmiter stabilitum, veram certamq; debere credi Incarnationem Dei filij; duasq; naturas, Deum nempe verum & hoem in vna persona indiuisè, inconfusè, & inseparabiliter esse coniunctas; vereq; Dei esse Genitricem sanctis. virg. Mariam: secundum diuinas scripturas maiorum traditiones & Patrum testificationes. Nullum sanè quoq; officium à S. Synodo prætermisum, quo non prosecuta fuerit ipsum primarium Christianæ religionis Antistitem, & vniuersalis Ecclesie Pontificem tum factis tum scriptis; & ipsum titulum Oecumenici Ecclesie Episcopi eidem tribuens: quod itidem testatur S. Gregorius Papa.

4. Concilij Chalcedonen: Oecumenicū 630 Patrum.

Quid in eo diffinitum:

Nomen oecumenici oblatum S. Leoni summo Pontif.

lib. 4. Eist. 36. & lib. 7. Epist. 30.

His

His itaq; sacri Chalcedonen. Concilij de-
 tis Orientalis Ecclesie integritati utrunq; p-
 spectu cum esset, ecce tristes quide dictu ac m-
 ferabiles pro: sus exurgentes barbarici fludi-
 to: a Italia contumbarunt. Attilas siquidem Hun-
 norum Dux, qui flagellum Dei vocitatus est, et
 ius omnia efferatissimi barbari ardebant oculi
 totoq; ex ore crudelitas emicabat, in flamma
 favore in Italia venit, cunctisq; civitatibus pa-
 rtem direptis & incensis, partim metu deditis, cru-
 delis totus in supplicijs, auar^o in rapinis, super
 in contumelijs, Romam irrumperere festinabat. Quo-
 tunc Leonem esse animo oportuit? quae hic facere
 tali in re ac tempore, cum ignaviae ratio in fe-
 gam atq; latebras fortissimum quemq; impelle-
 ret; improbitas autem & furor hostis ad desperati-
 onem cogeret: populi deniq; clamor crudelissimi
 & luctuosissimum exitum promittere: ita ut inco-
 sione urbi, internecione civibus vastitate Italiae
 atq; ad eundem interitum totius Christianae reip. vicini-
 quaeq; portenderent? Certum cum iam esset hostis pro-
 pmodum in conspectu, ut copias etiam qua Minturni
 Padum influit, trajicere pararet, ei (mirum dictum)
 occurrit Leo vir sanctissimus; cum altero Colo-
 lum & parte non modica Rom. Senatus, ut pon-
 calamitatem tum Italiae, tum urbis Romae: misere-
 ratus, ac Leoninae mentis nunquam interitum ad-
 turus argumentum: occurrit (inquam) tyranno cum
 eta depopulanti senex innocuae simplicitatis, &
 multa idem canitie simul & augustiore habitu ve-
 nerabilis: qui se totum pro servandis ouibus im-
 pendere vel non rogatus iam dudum exoptabat: atq;
 illic circa Minturni amnem ita Principem truculen-
 tum affatus dicitur. Senatus Populusq; Romanus
 Rex regum Attila, quondam orbis victor, nunc vi-

Attila ad
 ventus in
 Italiam.

Concilij
 Chalcedonen.
 Concilij
 Chalcedonen.
 Concilij
 Chalcedonen.

Concilij
 Chalcedonen.

Magnani-
 mitas Leo-
 nis Papa.

Concilij
 Chalcedonen.
 Concilij
 Chalcedonen.
 Concilij
 Chalcedonen.

Atus, sup
 & quide
 ria con
 chrius,
 populu
 olim or
 Nec est
 transe
 esse pol
 te saluo
 sentiat
 Etos fac
 Hac
 xerat; in
 templ
 bundo f
 ri, Petru
 conspec
 pro pon
 ipsi cap
 ac mort
 tificis o
 ne terri
 Attilas
 tra Dan
 aut ab h
 canti, q
 rimam p
 prostra
 respo
 medio
 visi for
 nec esse
 vel sup
 teri test

Etus, suppliciter abs te veniã & salutẽ precatur;
& quidem nihil tibi in tanta rerum gestarũ glo-
ria contingere potuit aut ad præsens decus pul-
chrius, aut ad posteros memorabilius, quam ut is
populus supplex ad pedes tuos iaceat, antè quẽ
olim omnes gentes & Reges supplices iacuere.
Nec est sanè, cū iam omne humanitatis fastigiũ
transcenderis, in quo Deo Immortali similior
esse possis, quàm quo plures viceris, plures per
te saluos esse velis. Senserūt mali flagellum tuũ:
sentiat nũc supplices clemẽtiã tuã: vel quia se vi-
ctos fatẽtur, vel quia sũt vltro imperatã facturi.

Hęc & plura inuictus Leo fiducia magna di-
xerat; in cuius habitu venerabiliq; adspectu cõ-
templando cū tacitus staret tyrannus delibera-
bundo similis, en duò quidam dextera leuaq; vi-
ri, Petrus quippè & Paulus Apostoli, subito ipsi
conspecti sunt; qui non solum augustiore habitu
pro pontifice quoq; adstarent, verum etiã supra
ipsi caput strictos teneret intederentq; gladios,
ac mortem demum minitarentur, nisi dicto Põ-
tificis obtemperaret: quamobrẽ subita hac visio-
ne territus, diuinaq; Leonis eloquentia placatus
Atilas, confestim promissã pace firmissima, vl-
trã Danubium non rediturus abscessit. Rogatus
aut ab his, qui proximè adstiterant Leoni suppli-
canti, quid in causa esset, cur tã facile pulcher-
rimã precibus hostinũ victoriã condonãssset, ac
prostratos antè pedes surgere ac stare iussisset,
respondisse fertur palãm, oportuisse sic fieri; cū
medio affatu supplicantiũ, tales tantiq; viri sibi
visi foret, ac subito sententiã mutare coegissent:
nec esset mortaliũ facultatis Diuinitati resistere,
vel superis bellũ inferre. Et quidẽ ipsum vera fa-
teri testabantur interrupta atq; concisa tremore
verba

Atilã plã-
cat & fugat
Apostolicò
adiutorio.

verba; crucis atque inexorabilis vultus pallor
robusti audacisque animi improuisa deiectione
atque totius simul corporis consternatio.

Videas igitur alterum in leone Mosen; qui
ritalibus armis barbarorum vires expugnet, in
tumque Deum peccatrici genti conciliet. Pro
de hoc tam insigni beneficio Principem Valerianum
urbemque totam, sicut nunquam animi
sibi deuincuit, & vulgo receptam suam sancti-
tatis opinionem etiam atque etiam apud omnes
confirmavit. Sub hac ad Urbem rediens, non
communi omnium applausu (vt qui patrem
trix conspicerent, cui secundum Deum, fortuna
omnes, incolumitatem suam, nec minus Orbem
quam Urbis salutem acceptas merito ferrent)
primis Deo Opt. Max. & Apostolis eius Petro
Paulo gratias dixit; his omnem rei bene gesta
gloriam adscribens, quorum & patrocinio con-
cessa sedis Romanæ consortium tribuere solent.

Quid quod & peccatorum suorum veniam
mel consecutus legitur, ieiunando & precando
diebus 40 apud beatissimi Petri tumulum, di-
namque expetendo misericordiam; quibus illi
dem expletis apparuit ei Apostolorum Princeps
dicens: Oraui pro te, & dimissa sunt tibi omnia
peccata tua, præterquam impositionis manus.
Hoc siquidem solum abs te requiretur, siue be-
siue fortasse malè egeris. Sed quid est, quod dicitur
Omnia tibi sunt dimissa peccata, præter manus
impositionem? Num peccata ex parte dimitti
possunt? minimè gentium, si ad culpam referantur.
Ceterum quo ad pœnam fieri id potest. Quod
enim facile sit in his peccare etiam prudentem
Episcopum, iure S. Apostolus monet ita Thimo-
theum: Nemini citò manus imposueris, nec
communi

Aliud mira-
culum.

1. Timot. 5.

comm
mane
quæ i
moti
Præfu
dignis
time
tuo. C
do? Le
tum p
De
digna
iorum
tiorib
farcin
disqui
scripti
formo
passum
sam in
ferro a
Genitr
fuisse
fabula
eeno c
latus e
storia
tur, &
faceffa
be pi
viris d
reper
litudin
sa, inf
reliqu

communicaueris peccatis alienis. Illis ergo remanebat S. Leo delictorum poenis obligatus, quæ illi perpetrassent, qui ab illo indigni promoti fuissent ad ordinēs. Tunc namque dicuntur Præsules communicare peccatis alienis, dum indignis cōferunt honores & ministeria Hinc sibi timens Propheta rex ait: Ab alienis parce seruo tuo. Quod si hæc fiunt in viridi, quid fiet in arido? Leone quis sanctior atq; prudentior, vt tantum periculum liber transiliat?

Pfal. 18

Luca 23

De eodem sanctissimo Pontifice quædam indigna Christianis auribus irrepfit sine vlla maiorum auctoritate iactata fabella; quæ à recentioribus tamē nonnullis absq; delectu cuncta cōfarcinantibus, & siuè sint vera vel falsa minimè disquirentibus, vel saltem leuiter dubitantibus, scriptis asseritur: nempè beatum Pontificem, cū formosa mulier eius manum esset exosculata, passum quid oblectationis humane; ob eam causam in seipsum ultorem, ad excidendam dexterā ferro armasse sinistram: sed oranti ipsi ad Dei Genitricis imaginem, ab eadem sectam manum fuisse restitutam. At nugæ sunt istæ, & garrularū fabulæ vetularum. Quod enim S. Ioanni Damasceno contigit, cum ab Iconoclasta Leone mutilatus est dextera, & sanatus à virgine: inuersa historię veritate, Leo Papa præcisus manu iactatur, & à Deipara eadem restitutus asseritur. Sed faceessant commenta istæ; quorum imago in vrbē picta, iussu Clementis Papæ Octauī, consultis viris doctis, abradi iussa est; quod nulla penitūs reperta sit veritate subnixa, vel saltem veri similitudine colorata: sed leuissimè in vulgus sparsa, instarque somniorum effusa, vt solent nugæ reliquæ ab otiosis effingi.

Expoditus
de Leone
fabella.

K

Cete-

Quibus ar-
mis vsus sit
vir sanctus.

Genfericus
Vandalorum
Rex
Romam in-
uadit.

Placat eum
S. Leo, pro
maiori par-
te.

Ceterum vir diuinus his præsertim armis
mnium valētissimis, & quibus potissimum Leo
ninas recolligebat vires. continenter vsus est: Vi-
gilijs nempè, ieiunijs, lachrymis, cōstanti in De-
fiducia, nec nō & ardenti in precando instantia.
Sic urbem defendit, Italiam seruauit; Imperium
Rom: erexit; dum placato Attila tam sæuum Bar-
barorum iugum à suorum ceruicibus excussit.
Nec enim diu pōst rebus humanis tyrannus ex-
cessit, & humani generis diutinæ vexationi finem
aliquando vel mortuus imposuit. Ast quale illi
quæso certamen cum Genferico Barbarorum
mnium immanissimo? Is quidem Alanorum
Vandalorum Imperator præterquam quod
rianæ factioni patrocineretur, expulsis passim
piscopis, nihil non iuris & bonorum Episcopio-
lium sibi vendicabat; ac præsertim Carthaginensium
Clericorum ministeria, templorum cultum, &
cra omnia prophanauit, corruptit euertit: cum
vniuersum captiui populi ordinem sæuus, tum
præcipuè nobilitati & religioni infestus. Hic
Eudoxia in auxilium vocatus, vt eius defuncti
coniugis Valentiniani Cæsaris, dolo Maximi
trūcati, mortem vlcisceretur, vacuam præter
urbem hostili manu inuasit. Prodiit autem
Pontifex intrepidus obuiam venienti; non aliter
quidem armatus præsidijs, quam quæ talem de-
cent Antistitem: Lingua quippè eloquentissimam
humillimis precibus, vi æque sanctimonia. Quo-
bus inflexibilem tyrannum eò tandem adduxit
vt quandoquidem urbem suis deripiendam
præcisè statuerat, parceret tamen templis, ædi-
ficijsque publicis & priuatis; urbemque nobilitati
mam ciuibufque magna ex parte vacuam ab
cidio seruaret: sicque præda spolijsque optime

contentum cæde supplicijſque auocauit.

Quo maiori deindè cura Leo magnanimus tum ad reparandam urbem, tum ad consolandos afflictos conuerſus eſt. Sacrorum vala vel à Barbaris comminuta vel ablata reformauit, Baſilicã ſancto Cornelio Epifcopo & martyri iuxta cœmeterium Calliſti via Appia erexit; Apoſtolorũ ſepulchris clericos cubiculares addidit: ac præter alia religioni cõſecrata loca, & deputata officia, monaſterium propè S. Pètrum extruxit. Fecit ordinationes quatuor per menſem Decemb. in vrbe; Presbyteros 81. Diacones 31. Epifcopos per diuerſa loca 185. Doctiſſimos conſcripſit ſermones in præcipuis anni feſtiuitatibus, ac de ſerijs quibuſdam alijs negotijs, habitos ad populũ; Multas quoque egregias fidei Epiftoſas ad diuerſos miſit; præter alias: Ad Marcianum Auguſtum Epiftoſas duodecim; Ad Leonem Auguſtum, tredecim; Ad Flauianum Epifcopum Conſtantinopolitanum; nouem: Ad Epifcopos per Orientem Epiftoſas octodecim, per quas fidẽ Synodi Chalcedonenſis confirmauit. Sicque demum poſt innumeras pro Orthodoxa fide exhaustas curas, immenſoſque ad decrepitam vſque ætatem pro Dei Eccleſia exantlatos labores; incredibili vniuerſæ urbis luctu, ineffabilique totius Orbis Chriſtiani detrimẽto, humanis rebus excedens, ab Angelis ad cæleſtes choros ſublatus eſt Pontifex beatiſſimus: cuius ſacrũ corpus multo cõhoneſtantium lachrymarum imbre ſepultum eſt apud B. Petrum Apoſtolum admodum honorificè:

Tertiò Idus. Apr.

Clerici cubiculares nunc vulgo Capellani vocantur.

Præclara eius ſcripta.

Feliciffimũ eius obitũs.